

Válka bouřící se v nás,
měnící se v různých tmách
neuhasíná a dál se rozpíná.

Temný kříže slovníků,
vlhký stránky deníků,
teď přiznávám, naše archa bez nás odplouvá.

Nechci už vnímat prázdný tóny,
kompas míří bůhví kam,
ve smíru plout každěj sám.

Zabít nádech, přežít bouři,
silnej příběh, cesty v kříži,
touhy stárnou, úzkost nevnímám.
Je to výdech, kterej končí,
ta temná síla vniká zvenčí,
čím dál hloubš se do ní proplétám.

Nežná vůně andělská,
světlo ve tmě víc než pozemská,
ten šedý stín do srdce vsadil klín.

Nechcem už vnímat prázdný tóny,
kompas míří bůhví kam,
ve smíru plout každěj sám.

Zabít nádech, přežít bouři,
silnej příběh, cesty v kříži,
touhy stárnou, úzkost nevnímám.
Je to výdech, kterej končí,
ta temná síla vniká zvenčí,
čím dál hloubš se do ní proplétám.

Ty střípky snů zní do ticha,
ten nekonečnej příběh karty nám zamíchal.

Zabít nádech, přežít bouři,
silnej příběh, cesty v kříži,
touhy stárnou, úzkost nevnímám.

Zabít nádech, přežít bouři,
silnej příběh, cesty v kříži,
touhy stárnou, úzkost nevnímám.
Je to výdech, kterej končí,
ta temná síla vniká zvenčí,
čím dál hloubš se do ní proplétám.